

rodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią wykonanie przepisu ust. 1.

§ 8. Rzecznik obowiązany jest w prowadzonych przez siebie sprawach przekazywanych do dalszego prowadzenia w trybie określonym niniejszym rozporządzeniem oraz w sprawach nie podlegających przekazaniu (sprawy zakończone lub z innych przyczyn nie wymagające dalszego prowadzenia) do dokonania z należytą starannością wszelkich czynności zabezpieczających interesy zleciendawców.

§ 9. Zakończenie działalności Zrzeszenia Rzeczników Patentowych nastąpi w dniu 31 marca 1967 r.

§ 10. Nadzór nad wykonaniem przepisów rozporządzenia porucza się Prezesowi Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

165

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 30 maja 1966 r.

w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie normuje gospodarkę metalami nieżelaznymi i ich stopami w postaci:

- 1) wyrobów i półwyrobów odlewanych,
 - 2) półwyrobów otrzymywanych w drodze elektrolizy,
 - 3) wyrobów i półwyrobów walcowanych,
 - 4) wyrobów wyciskanych i ciągnionych,
 - 5) wyrobów giętych,
 - 6) proszków,
 - 7) odpadów metalurgicznych, produkcyjnych i odlewniczych,
 - 8) złomu poamortyzacyjnego,
- zwanych w dalszym ciągu „metalami nieżelaznymi”.

2. Rozporządzenie nie dotyczy gospodarowania złotem, platyną, rutenem, rodem, palladem, osmem i irydem oraz ich złomami i odpadami.

§ 2. W rozumieniu rozporządzenia:

- 1) półwyrobami odlewanych są gąski, wlewki, anody przeznaczone do rafinacji i półwyroby profilowe odlewane z metali nieżelaznych technicznie czystych i ich stopów, przeznaczone do dalszej przeróbki odlewniczej, plastycznej lub elektrolizy,
- 2) półwyrobami otrzymywanymi w drodze elektrolizy są katody z metali nieżelaznych, przeznaczone do dalszej przeróbki odlewniczej lub elektrolizy, oraz folia miedziana otrzymywana w drodze elektrolizy,
- 3) półwyrobami walcowanymi są taśmówki i blachówki, przeznaczone do dalszej przeróbki plastycznej,
- 4) wyrobami odlewanych są anody odlewane do galwanizacji, granulki, śrut oraz spoiwo cynowo-olowiane w laskach, przeznaczone do stosowania bez dalszej przeróbki,

- 5) wyrobami wyciskanych są pręty, kształtowniki i rury wyciskane, przeznaczone do obróbki skrawaniem, przeciągania lub stosowania bez dalszej przeróbki,
- 6) wyrobami walcowanymi są pręty i kształtowniki walcowane, taśmy, blachy, pasy, anody walcowane do galwanizacji, folie i rury walcowane, przeznaczone do obróbki skrawaniem, przeciągania lub stosowania bez dalszej przeróbki,
- 7) wyrobami ciągnionymi są pręty, kształtowniki i rury oraz druty, przeznaczone do obróbki skrawaniem lub stosowania bez dalszej przeróbki,
- 8) wyrobami giętymi są kształtowniki gięte i rury zwijane, przeznaczone do obróbki skrawaniem, przeciągania lub stosowania bez dalszej przeróbki,
- 9) proszkami metali są metale w postaci rozdrobnionej mechanicznie, różpylanej w stanie płynnym lub otrzymane w procesie elektrolizy, przeznaczone do stosowania bez dalszej przeróbki,
- 10) odpadami metalurgicznymi są odpady w postaci żużli, zgarów, popiołów, odprysków, skrzepów, zgorzelin, pyłów, szlamów oraz ługów potrawiennych, powstałe przy ogniowej i chemicznej przeróbce metali nieżelaznych,
- 11) odpadami produkcyjnymi są odpady powstałe przy procesie przeróbki mechanicznej oraz wybrakowane wyroby i półwyroby, które nadają się wyłącznie do przetopienia albo innej przeróbki metalurgicznej lub chemicznej,
- 12) odpadami odlewniczymi są nadlewy, odpady z oczyszczania odlewów i wybraki wewnętrzne odlewni,
- 13) złomem poamortyzacyjnym są zużyte lub uszkodzone wyroby i ich części z metali nieżelaznych i ich stopów, które straciły wartość użytkową.

Rozdział 2.

Jednostki uprawnione do obrotu metalami nieżelaznymi oraz zakres działania tych jednostek.

§ 3. 1. Na zasadzie wyłączności powierza się obrót metalami nieżelaznymi następującym jednostkom organizacyjnym:

- 1) metalami nieżelaznymi czystymi, czystymi przeznaczonymi do analiz oraz chemicznie i spektralnie czystymi przeznaczonymi do celów laboratoryjnych — Przedsiębiorstwu Przemysłowo-Handlowemu „Polskie Odczynniki Chemiczne”,

- 2) sodem, potasem i arsenem w każdej postaci — Biuru Zbytu Produktów Nieorganicznych,
- 3) wolframem i molibdenem w każdej postaci — Zjednoczeniu Przemysłu Elektronicznego i Teletechnicznego,
- 4) niklem i kobaitem w postaci półwyrobów odlewanych i z elektrolizy — Centrali Zaopatrzenia Hutnictwa,
- 5) odpadami metalurgicznymi, z wyjątkiem odpadów powstających w zakładach przemysłu metali nieżelaznych — Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”,
- 6) odpadami produkcyjnymi i złomem poamortyzacyjnym:
 - a) w zakresie ustalonym w ust. 2 pkt 4 i 5 — Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”,
 - b) w zakresie ustalonym w ust. 2 pkt 1, 2, 3 i 6 — Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych,
- 7) pozostałymi metalami nieżelaznymi, nie wymienionymi w pkt 1—6 oraz z wyjątkiem metali nieżelaznych wymienionych w § 5 — Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych.

2. Do zakresu działania jednostek organizacyjnych, wymienionych w ust. 1, zwanych w dalszych przepisach „jednostkami obrotu”, należy:

- 1) sporządzanie projektów bilansów materiałowych w skali ogólnokrajowej,
- 2) sporządzanie projektów planów rozdziału,
- 3) ustalanie limitów zapasów metali nieżelaznych dla poszczególnych resortów,
- 4) zakup i sprzedaż metali nieżelaznych ze źródeł krajowych i importu,
- 5) zakup i zagospodarowywanie ponadnormatywnych i zbędnych zapasów,
- 6) kontrola gospodarki metalami nieżelaznymi w jednostkach użytkujących te metale.

§ 4. 1. Kontrola gospodarki metalami nieżelaznymi (§ 3 ust. 2 pkt 6) obejmuje:

- 1) analizę planów zaopatrzenia z punktu widzenia zasad racjonalnej i oszczędnej gospodarki metalami,
- 2) analizę zamówień na metale nieżelazne, ze szczególnym uwzględnieniem norm zużycia, normalizacji, typizacji oraz stosowania materiałów zastępczych,
- 3) sprawdzanie przestrzegania obowiązku cechowania półwyrobów i wyrobów z metali nieżelaznych,
- 4) badanie prawidłowości kształtowania się zapasów oraz zagospodarowywania zapasów ponadnormatywnych i zbędnych.

2. Jednostki użytkujące metale nieżelazne oraz ich jednostki nadrzędne obowiązane są zapewnić upoważnionym do przeprowadzenia kontroli inspektorom właściwej jednostki obrotu warunki do przeprowadzenia kontroli gospodarki metalami nieżelaznymi.

3. Z kontroli gospodarki metalami nieżelaznymi inspektor przeprowadzający kontrolę sporządza protokół. Odpis tego protokołu inspektor doręcza dyrektorowi (kierownikowi) kontrolowanej jednostki. Dyrektor (kierownik) może wnieść uwagi do protokołu.

4. Jednostka obrotu przesyła odpis protokołu wraz z wnioskami z kontroli jednostce nadrzędnej nad jednostką kontrolowaną.

5. Dyrektor jednostki nadrzędnej obowiązany jest wydać niezbędne zarządzenia pokontrolne w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania protokołu i wniosków z kontroli oraz zawiadomić właściwą jednostkę obrotu w ciągu pół roku od daty wydania zarządzeń pokontrolnych o sposobie ich realizacji.

§ 5. Na zasadzie wyłączności powierza się:

- 1) Centrali Jubilerskiej „Jubiler” skup srebra w postaci przedmiotów użytkowych, monet, biżuterii itp. oraz zło-

mu srebra pochodzącego z tych przedmiotów i po dokonaniu procesu uszlachetniającego sprzedaż tego srebra zgodnie z ustalonym przez Ministra Handlu Wewnętrznego planem sprzedaży srebra, zgłoszonym w globalnych ilościach do ogólnokrajowego bilansu srebra,

- 2) Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych skup srebra przemysłowego (gąski — półwyroby), odpadów i złomu, szlamów, mułków, łusek itp., odzyskiwanych z utrwalacza fotograficznego, materiałów światłoczułych i amalgamatów srebra.

Rozdział 3.

Obrót metalami nieżelaznymi.

§ 6. 1. Użytkownicy metali nieżelaznych obowiązani są do podawania w planach zaopatrzenia i zamówieniach uzasadnienia celu zużycia metali nieżelaznych.

2. W razie stwierdzenia w danej jednostce występujących stale zapasów zbędnych i ponadnormatywnych lub nieprawidłowego użytkowania metali nieżelaznych, jednostka obrotu może zmniejszyć dostawy tych metali, przypadające danej jednostce w ramach przydziału.

§ 7. Metale nieżelazne mogą być sprzedawane, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w § 9 i § 10 ust. 1, wyłącznie przez właściwe jednostki obrotu.

§ 8. Metale nieżelazne mogą zamawiać jednostki bezpośrednio przerabiające metale lub jednostki wykonujące nadzór w sprawach zaopatrzenia materiałowego nad tymi jednostkami albo centralne resortowe składnice materiałowe.

§ 9. Sprzedaż metali nieżelaznych osobom fizycznym może być dokonywana przez upoważnione jednostki handlu detalicznego w ramach ilości ustalonych planem rozdziału.

§ 10. 1. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach centralne resortowe składnice materiałowe lub jednostki nadzorujące bezpośrednich użytkowników metali nieżelaznych mają prawo dokonywania przerzutów tych metali pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej tego samego resortu, pod warunkiem że metale te zużyte zostaną w sposób zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Dokonywanie przerzutów pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej należącymi do różnych resortów wymaga każdorazowo zgody właściwej jednostki obrotu.

Rozdział 4.

Podstawowe zasady stosowania metali nieżelaznych.

§ 11. 1. Wprowadza się zakaz stosowania metali nieżelaznych do produkcji artykułów oraz przy robotach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

2. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach jednostki obrotu upoważnione są do przydzielania metali nieżelaznych do wyrobu artykułów lub do robót objętych wykazem wymienionym w ust. 1.

3. Zabrania się używania metali nieżelaznych do produkcji ubocznej bez zgody właściwej jednostki obrotu.

4. Jednostki handlu wewnętrznego nie mogą wprowadzać do obrotu wyrobów z metali nieżelaznych produkcji krajowej objętych wykazem wymienionym w ust. 1, z wyjątkiem wypadków wymienionych w ust. 2 oraz w § 12.

§ 12. 1. Ograniczenia wynikające z przepisu § 11 nie mają zastosowania, jeżeli metale nieżelazne mają być zużyte do:

- 1) produkcji artykułów przeznaczonych na eksport, o ile warunki sprzedaży eksportowej wymagają zastosowania tych metali,
- 2) produkcji opartej na dokumentacji lub licencji zagranicznej, w razie niemożności zastosowania materiału zastępczego,
- 3) produkcji wyrobów jubilerskich na potrzeby rynkowe, wykonywanych dla Centrali Jubilerskiej „Jubiler”, oraz produkcji wyrobów jubilerskich na potrzeby rynkowe, wykonywanych przez uczestników ogólnobranżowego porozumienia przemysłu jubilerskiego,
- 4) remontu, konserwacji i innych prac przy obiektach o charakterze zabytkowym,
- 5) dzieł rzeźbiarskich, zakwalifikowanych przez Ministerstwo Kultury i Sztuki do wykonania z metali nieżelaznych.

2. Ograniczenia wynikające z przepisów § 11 nie mają również zastosowania w razie zakupu metali nieżelaznych w ramach eksportu wewnętrznego.

§ 13. 1. Jednostka obrotu obowiązana jest odmówić sprzedaży metali nieżelaznych, w razie gdy:

- 1) z podanego w zamówieniu uzasadnienia celu zużycia nie wynika konieczność zastosowania metali nieżelaznych,
- 2) obowiązujące przepisy zabraniają stosowania metali nieżelaznych do celu podanego w zamówieniu.

2. Jednostka obrotu może odmówić sprzedaży metali nieżelaznych, gdy:

- 1) technologia przerobu stosowana przez jednostkę użytkującą te metale nie jest technologią optymalną w aktualnie posiadanych warunkach technicznych lub nie wykonano zaleceń co do przejścia na lepszą technologię,
- 2) zamawiający żąda dostawy metali w innym wykonaniu, aniżeli określają to obowiązujące normy.

§ 14. 1. Przy stosowaniu metali nieżelaznych należy kierować się zasadami racjonalnej gospodarki tymi metalami, wykorzystywać w tym zakresie oraz w zakresie nowych rozwiązań technicznych, technologicznych i konstrukcyjnych osiągnięcia instytutów naukowo-badawczych, biur konstrukcyjnych, biur projektów i innych jednostek.

2. Biura projektów i biura konstrukcyjne obowiązane są uwzględniać w opracowywanych projektach i dokumentacjach technicznych ograniczenia w stosowaniu metali nieżelaznych, wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Zjednoczenie Górniczo-Hutnicze Metali Nieżelaznych wydaje wytyczne racjonalnego stosowania metali nieżelaznych.

Rozdział 5.

Przepisy dotyczące odlewni metali nieżelaznych.

§ 15. 1. Na uruchomienie przez jednostkę gospodarki uspołecznionej odlewni metali nieżelaznych wymagane jest zezwolenie.

2. Zezwoleń na uruchomienie odlewni wymienionych w ust. 1 udziela Minister Przemysłu Ciężkiego lub jednostka organizacyjna przez niego upoważniona.

3. Sprawy zezwoleń na uruchomienie odlewni metali nieżelaznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej reguluje ustawa z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 224, z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113).

§ 16. Jednostki nadrzędne nad jednostkami gospodarki uspołecznionej prowadzącymi odlewnie metali nieżelaznych na cele produkcji podstawowej oraz na cele remontów i inwestycji obowiązane są:

- 1) prowadzić ewidencję tych odlewni z uwzględnieniem danych dotyczących stosowanego procesu technologicznego oraz wielkości produkcji i usług,
- 2) kontrolować te odlewnie w zakresie stosowania ustalonych dla nich technicznych norm zużycia,
- 3) nadzorować te odlewnie w zakresie właściwego gospodarowania metalami nieżelaznymi.

§ 17. 1. Jednostkom prowadzącym odlewnie wymienione w § 15 zabrania się korygować lub zmieniać skład stopów metali nieżelaznych bez uzyskania zgody właściwej jednostki obrotu.

2. Zakaz określony w ust. 1 w odniesieniu do srebra nie dotyczy zakładów podległych Centrali Jubilerskiej „Jubiler” oraz jednostek kooperujących z tymi zakładami, jak również uczestników ogólnobranżowego porozumienia przemysłu jubilerskiego.

Rozdział 6.

Przepisy dotyczące odpadów produkcyjnych i metalurgicznych oraz złomu poamortyzacyjnego metali nieżelaznych.

§ 18. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne obowiązane są bieżąco zbywać powstające u nich odpady produkcyjne i metalurgiczne oraz złom poamortyzacyjny właściwym jednostkom obrotu.

2. Zużycie odpadów i złomów wymienionych w ust. 1 dopuszczalne jest tylko za zgodą właściwej jednostki obrotu.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do:

- 1) zakładów podległych Zjednoczeniu Górniczo-Hutniczemu Metali Nieżelaznych w odniesieniu do odpadów metalurgicznych i produkcyjnych,
- 2) przedsiębiorstw podległych Zjednoczeniu Przemysłu Kablowego i Sprzętu Elektrotechnicznego w odniesieniu do miedzi przeznaczonej do produkcji kabli i przewodów,
- 3) zakładów podległych Centrali Jubilerskiej „Jubiler” i jednostek kooperujących z tymi zakładami oraz do jednostek będących uczestnikami ogólnobranżowego porozumienia przemysłu jubilerskiego w odniesieniu do złomu i odpadów metalurgicznych srebra,
- 4) odlewni metali nieżelaznych w odniesieniu do odpadów odlewniczych,
- 5) zakładów poligraficznych w odniesieniu do przetopu czcionek i justunku oraz form drukarskich wykonanych ze stopu antymonu, cyny i ołowiu, jak również miedzi elektrolitycznej używanej do galwanicznego pokrywania cylindrów do maszyn drukujących rotograwiurów,
- 6) zakładów „Pracownie Konserwacji Zabytków” w odniesieniu do złomu i odpadów metalurgicznych.

Rozdział 7.

Przepisy rozliczeniowo-materiałowe.

§ 19. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne obowiązane są do wprowadzania systemu rozliczania poszczególnych wydziałów bądź stanowisk pracy z pobieranych metali nieżelaznych.

2. Rozliczanie się odlewni ze zużytych metali nieżelaznych powinno polegać na porównaniu ciężaru zużytych do

przetopu metali z ciężarem gotowych odlewów oraz z ciężarem zgarów i nadlewów, przy uwzględnieniu strat bezwrotnych określonych normami zużycia.

§ 20. Jednostki gospodarki uspołecznionej zużywające metale nieżelazne obowiązane są prowadzić ewidencję stanu zapasów i posiadać, o ile to możliwe, w każdym z zakładów wydzielone magazyny metali nieżelaznych, a co najmniej wydzielone miejsca ich składowania.

§ 21. Jednostki gospodarki uspołecznionej zlecające przerób albo przetop metali nieżelaznych obowiązane są rozliczyć z wykonawcą przekazane do przerobu lub przetopu metale nieżelazne.

Rozdział 8.

Gospodarka zapasami metali nieżelaznych.

§ 22. 1. Zbędne i ponadnormatywne zapasy metali nieżelaznych jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są zgłaszać do zakupu w terminie 30 dni od daty ich powstania właściwym jednostkom obrotu.

2. Właściwa jednostka obrotu może wyrazić zgodę na pozostawienie u posiadacza ponadnormatywnego zapasu metali nieżelaznych, który może być przez niego zagospodarowany w okresie najbliższego roku.

3. W zgłoszeniu zapasów metali nieżelaznych do zakupu należy podać ilość i wartość użytkową zgłaszanych metali, ich pełną charakterystykę według nomenklatury cennika danej jednostki obrotu oraz załączyć atesty lub dowody dostawy bądź ich odpisy.

4. Metale zgłoszone do zakupu nie mogą być po zgłoszeniu zużyte bez zgody właściwej jednostki obrotu.

§ 23. 1. Właściwe jednostki obrotu obowiązane są zakupić w ciągu 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia odpowiadającego wymaganiom § 22 ust. 3 każdą ilość metali nieżelaznych zgłoszonych do zakupu, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 2 i 5.

2. W razie gdy zaoferowane do zakupu metale nieżelazne nie mogą być włączone do obrotu bez przerobienia lub przetopienia, jednostka obrotu powołana do zakupu tych me-

tali obowiązana jest nabyć te metale w ciągu 90 dni od daty otrzymania zgłoszenia.

3. O konieczności przerobienia lub przetopienia zgłoszonych do zakupu metali nieżelaznych orzeka Komisja Kwalifikacyjna Remanentów Metali Nieżelaznych, powołana przez Ministra Przemysłu Ciężkiego; Komisja wydaje orzeczenia na wniosek właściwej jednostki obrotu.

4. Występując z wnioskiem do Komisji Kwalifikacyjnej Remanentów Metali Nieżelaznych, jednostka obrotu wymieniona w ust. 3 zawiadamia o tym jednostkę zgłaszającą do zakupu metale nieżelazne.

5. W wypadkach gospodarczo uzasadnionych właściwa jednostka obrotu, po zasięgnięciu opinii Komisji Kwalifikacyjnej Remanentów Metali Nieżelaznych, może zarządzić pozostawienie u posiadacza zgłoszonych do zakupu metali nieżelaznych na okres nie dłuższy niż 1 rok.

Rozdział 9.

Przepisy końcowe.

§ 24. 1. Przepisy rozporządzenia nie naruszają uprawnień Urzędu Rezerw Państwowych w zakresie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

2. Przepisy § 3 ust. 2 pkt 6, § 4 i § 6 nie dotyczą jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Rozporządzenie nie dotyczy spraw stosowania i rozdziału aluminium przeznaczonego na elementy konstrukcyjne w budownictwie, objętych przepisami wydawanymi na podstawie zarządzenia nr 46 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1965 r. w sprawie przekazania Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uprawnień do regulowania stosowania i rozdziału aluminium dla potrzeb budownictwa (Monitor Polski Nr 41, poz. 233).

§ 25. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 maja 1959 r. w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi (Dz. U. Nr 33, poz. 198).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *J. Hrynkiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 maja 1966 r. (poz. 165).

WYKAZ ARTYKUŁÓW, KTÓRYCH PRODUKCJA Z METALI NIEŻELAZNYCH JEST ZAKAZANA, ORAZ ROBÓT, PRZY KTÓRYCH ZAKAZANE JEST STOSOWANIE METALI NIEŻELAZNYCH

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem
1	2	3
1	Blacha cynkowa	1. krycie dachów, 2. rynny dachowe, 3. rury spustowe, 4. fartuchy dachowe, 5. fartuchy podokienne, 6. obróbki blacharskie murów ogniotrwałych i stykowych, kominów, koszy, dymników i wywietrzników,

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem
1	2	3
		7. instalacja wentylacyjna, z wyjątkiem kształtek. U w a g i: 1) Zakaz wykonywania z blachy cynkowej nie dotyczy gzymsów, pasów i innych detali architektonicznych na elewacjach.

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem
1	2	3
		2) W wypadkach gospodarczo uzasadnionych dozwolone jest zużycie blachy cynkowej na cele określone w pkt 1—7 za zezwoleniem ministra sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym, udzielonym na wniosek inwestora, dla którego wykonywane są prace.
2	Ołów	<p>1. plomby ołowiane.</p> <p>U w a g a:</p> <p>Zakazu nie stosuje się do plomb używanych przy zabezpieczeniu przesyłek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nadawanych w kraju w kolejowych przewozach międzynarodowych, 2) w obrocie krajowym do czasu uruchomienia produkcji plomb z tworzyw sztucznych. <p>2. rury wodociągowe,</p> <p>3. uszczelnienie rur wodociągowych i instalacyjnych.</p> <p>U w a g i:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zakaz nie ma zastosowania przy uszczelnianiu rur wodociągowych: <ol style="list-style-type: none"> a) w miejscach krzyżowania się przewodów z arteriami komunikacyjnymi, b) na terenach, na których występują szkody górnicze, c) w obiektach podlegających Ministrowi Obrony Narodowej, d) w innych wypadkach, w których zastosowanie ołowiu jest konieczne, jeśli konieczność ta zostanie potwierdzona przez jednostkę nadrzędną wykonawcy robót, oraz przy naprawie przewodów wodociągowych, których wyłączenie na czas dłuższy nie jest możliwe. 2) Do uszczelniania połączeń rur wodociągowych i kanalizacyjnych zamiast ołowiu należy stosować następujące materiały zastępcze: <ol style="list-style-type: none"> a) cement lub azbesto-cement, b) ścinki folii aluminiowej lub inne odpadki aluminiowe (w środowiskach niealkalicznych lub słabo kwaśnych), c) materiały uszczelniające, produkowane na bazie substancji bitumicznych,

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem
1	2	3
		<ol style="list-style-type: none"> d) preparaty siarkowe, e) żelazo gąbczaste, f) inne materiały uszczelniające, uznane za nadające się do tego celu przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. <p>3) Przy opracowywaniu dokumentacji technicznych dla urządzeń wodociągowych biura projektów określają, jaki materiał powinien być użyty do uszczelnienia połączeń rur wodociągowych. Biura projektów powinny w miarę możliwości określać alternatywnie materiały, które mogą być zastosowane.</p>
3	Miedź i jej stopy	<ol style="list-style-type: none"> 1. okucia budowlane: klamki, szyldy, oliwki zamków do drzwi, kłódki, poręcze, zawiasy, okucia pieców, mechanizmy okienne, płytki z napisami. U w a g a: Zakaz nie dotyczy produkcji wkładek bębnowych do wyrobu kłódek typu „Yale”. 2. armatura sanitarna, syfony umywalkowe, wlewki zbiorników płynnego mydła, pociągacze klozetowe, galanteria łazienkowa, rozety, uchwyty (pokrętła) do zaworów i baterii, kurki gazowe i przelotowe powyżej 2", korpusy zaworów grzejnikowych powyżej 1/2", korpusy zaworów czerpalnych powyżej 3/4", 3. okucia i ozdoby samochodowe, klamki, mechanizmy i okucia okien, poręcze i wieszaki, ozdoby chłodnicy, 4. części sprzętu strażackiego, 5. różne artykuły: lampy i ich części, tabliczki ze znakami fabrycznymi na urządzeniach i maszynach, wentyle do dętek rowerowych i proste wentyle do dętek samochodowych, guziki, okucia i zawiasy meblowe, oliwiarki, skrzynie paleniskowe i zespórki kotłowe.
4	wszystkie metale nieżelazne z wyjątkiem aluminium	<ol style="list-style-type: none"> 1. przedmioty służące do użytku osobistego, a w szczególności: cygarniczki, papierośnice, popielniczki, pudełka do zapalek i tytoniu, przybory do czyszczenia fajek, zapalniczki i inne przybory do palenia, pudełka do kart, sztony i inne przybory do gier, puderniczki, lokówki do włosów, lusterka kieszonekowe, wachlarze, prawidła i łyżki do butów, rękojeści i pudełka do szczotek do zębów, wykałaczki, czarki, kubki

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem	Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego lub materiału z takiego metalu	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty objętych zakazem
1	2	3	1	2	3
		<p>i kieliszki myśliwskie, grzebień i oprawki do grzebień, oprawki do notesów, ramiączka do ubrań, szczotki do ubrań, wózki dla lalek i mebelki dziecięce, przybory podróżne (nesesery), zakładki do książek,</p> <p>2. przedmioty zdobnicze i artystyczne, a w szczególności: pomniki, popiersia i figury, obicia i obramowania wszelkiego rodzaju, wieńce honorowe i żałobne, narożniki książek, pamiątki wszelkiego rodzaju, świeczniki, nagrody sportowe (puchary, figury itp.), łańcuszki i naszyjniki, wazony i wazoniki, ozdoby i skuwki na naczynia i laski, gwoździe i skuwki do chorągwi,</p> <p>3. przedmioty służące do wyposażenia lub ozdobienia mieszkań, biur, lokali publicznych, magazynów, sklepów i innych pomieszczeń, a w szczególności: kraty do kominków, tablice adresowe, wieszaki (haki) na okrycia, numerki w szatniach, akwaria i terraria, ramy i podstawki do luster, obrazów i fotografii, teczki na dokumenty, klatki na ptaki, wycieraczki do obuwia, kasetki na pieniądze, skarbonki, karmniki dla zwierząt, wózki do sprzedaży ulicznej, urządzenia wystaw sklepowych, lustra</p>			<p>metalowe, uchwyty do czasopism, dziadki do orzechów, mydelniczki itp., miednice, artykuły biurowe (kałamarze, suszki, temperówki, noże do rozcinania, spinacze, maszynki do zszywania i dziurkowania), odważniki do wag stołowych, szalki do wag stołowych i technicznych, piece przenośne i piekarniki, koszyki do papierów,</p> <p>4. opakowania i inne urządzenia zabezpieczające, a w szczególności: opakowania cukierków i słodyczy, opakowania artykułów kosmetycznych, opakowania klejów i pasty do obuwia, kapsle, zakrętki, zamknięcia do butelek i słoików, oprawki do pomadek do ust, puszki, skrzyńce wszelkiego rodzaju, flakony do perfum,</p> <p>5. odznaki, plakaty, tablice ogłoszeniowe, litery i cyfry oraz inne znaki i przedmioty reklamowe,</p> <p>6. detale galanterijne ubiorów oraz części uprząży dla zwierząt,</p> <p>7. trumny.</p> <p>U w a g a: Zakaz nie dotyczy wypadków, gdy obowiązek wykonania trumny z metali kolorowych (z blachy cynkowej) wynika z przepisów szczególnych.</p>

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 czerwca 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego (Dz. U. z 1956 r. Nr 42, poz. 197, z 1958 r. Nr 11, poz. 44, z 1960 r. Nr 32, poz. 183, z 1961 r. Nr 25, poz. 123 i z 1963 r. Nr 17, poz. 96) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Bez recepty wolno wydawać z apteki leki gotowe nie zawierające w swym składzie środków odurzających ani środków bardzo silnie lub sil-

nie działających oraz leki zawierające te środki, jeżeli zostały objęte wykazem ustalonym przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, ogłoszonym w drodze obwieszczenia w Monitorze Polskim.

2. Leki inne niż wymienione w ust. 1 oraz mleko w proszku wolno wydawać z apteki tylko na podstawie recepty.”

2) skreśla się załącznik „Wykaz środków silnie działających, które mogą być wydawane z aptek bez recepty”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*